

Sztuka wystąpień publicznych - przedmiot ogólnouczelniany - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Sztuka wystąpień publicznych - przedmiot ogólnouczelniany
Kod przedmiotu	09.3-WH-UZP-SzWP-01w-s-W-S15_genGRSZX
Wydział	Oferta ogólnouczelniana
Kierunek	Oferta ogólnouczelniana
Profil	-
Rodzaj studiów	
Semestr	semestr zimowy 2019/2020
Jednostka obsługująca przedmiot	Wydział Humanistyczny

Informacje o przedmiocie	
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Iwona Pałucka-Czerniak, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	30	2	18	1,2	Zaliczenie

Cel przedmiotu

Zapoznanie z wybranymi zagadnieniami wiedzy o celowym użyciu języka w życiu wspólnoty w świetle modelu komunikacji językowej. Uświadomienie słuchaczom z różnych kierunków studiów ich roli w kształtowaniu i upowszechnianiu dobrych wzorów zachowań językowych dla perswazji, dydaktyki, przekonywania i poruszenia odbiorcy.

Wymagania wstępne

brak

Zakres tematyczny

Język jako narzędzie komunikacji międzyludzkiej. Kultura dialogu: sztuka argumentacji, empatia, konsensus, agon. Językowe techniki ingracjacyjne. Językowe przejawy agresji. Agonistyczne zachowania językowe (np. dyskusja, debata, polemika, spór, kłótnia). Ireniczne zachowania językowe (np. toast, komplement, pochlebstwo, kazanie, życzenia, kondolencje, gratulacje). Retoryka jako działanie oparte na refleksji nad celowym użyciem języka. Sytuacje komunikacyjne a klasyfikacja mów. Estetyka słowa w monologu i konwersacji – użycia artystyczne a potoczne, stylizacja wypowiedzi.

Metody kształcenia

wykład informacyjny, analityczny, syntetyczny, konwersatoryjny, problemowy

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
student ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu retoryki jako nauki w obrębie nauk humanistycznych i społecznych student ma uporządkowaną wiedzę o wybranych zagadnieniach z zakresu retoryki i teorii komunikacji student jest otwarty na nowe idee i gotów do zmiany opinii w świetle dostępnych danych i argumentów. student ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy.		- kolokwium - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Wykład

Warunki zaliczenia

obecność na wykładach, głos w dyskusji z zakresu bieżącej problematyki prezentowanej na wykładach, wyjściówki (organizowane po zamkniętym tematycznie cyklu wykładu obejmujące wiedzę zdobytą na wykładach), wejściówki (organizowane po zamkniętym cyklu wykładu z zakresu wiedzy zdobytej na wykładach i umiejętności jej zastosowania w praktyce)

Literatura podstawowa

Borg J., *Perswazja. Sztuka wpływania na ludzi*, Warszawa 2006.

Bula B., Nowacka J., *O pewnym typie aktów mowy (akty obrażania i pochlebiania)*, [w:] *Z problemów współczesnej polszczyzny*, Prace Naukowe UŚ 690, Prace Językoznawcze 10, Katowice 1985.

Czas i konwersacja, red. M. Kita, J. Grzenia, Katowice 2006.

Korolko K., *Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny*, Warszawa 1990.

Lichański J.Z., *Co to jest retoryka?*, Kraków 1996. Podobnie postępuj w przypadku kolejnych pozycji bibliograficznych literatury podstawowej wciskając [Enter]. Pamiętaj o kolejności: autor, tytuł, wydawnictwo, miejsce, rok wydania! Przed wciśnięciem [Enter] skasuj ukryty tekst: „Podobni

Marcjanik M., *Retoryka codzienności. Zwyczaje językowe współczesnych Polaków*, Warszawa 2006.

Peisert M., *Formy i funkcje agresji werbalnej. Próba typologii*, Wrocław 2004.

Perelman Ch., *Imperium retoryki. Retoryka i argumentacja*, Warszawa 2002.

Schopenhauer A., *Erystyka czyli sztuka prowadzenia sporów*, Warszawa 1993.

Tokarz M., *Argumentacja, perswazja, manipulacja – wykłady z teorii komunikacji*, Gdańsk 2006.

Ziomek J., *Retoryka opisowa*, Wrocław 2000.

Literatura uzupełniająca

Białyszewski H., *Teoretyczne problemy sprzeczności i konfliktów społecznych*, Warszawa 1983.

Birkowski F., 1901, *Mowy pogrzebowe i przygodne...*, cz. I, Warszawa.

Błachowicz-Wolny E., *Plotka albo poczta pantoflowa jako ulubiona forma komunikacji międzyludzkiej*, „Poradnik Językowy” 1995, nr 2, s. 36-41.

Bralczyk J., 2001, *O języku polskiej propagandy politycznej lat 70.*, Warszawa.

Brożek A., *Pytania w postępowaniu prawniczym*, [w:] *też, Pytania i odpowiedzi. Tło filozoficzne, teoria i zastosowania praktyczne*, Warszawa 2007, s. 242-254.

Chaim W., *O retorykę przyjazną człowiekowi*, [w:] *Retoryka dziś. Teoria i praktyka*, red. R. Przybylska, W. Przyczyna, Kraków 2001, s. 81-94.

Cybulski M., *Obyczaje językowe w dobie średniopolskiej*, [w:] *Rozprawy o historii języka polskiego*, red. S. Borawski, Zielona Góra 2005, s. 101-148.

Cyceron M.T., 1970, *Mowy Marka Juliusza Cicerona*, przeł. E. Rykaczewski, Paryż.

Dąbrowska A., *Akty etykiety językowej wyrażające brak zgody z opinią rozmówcy*, [w:] *Język a Kultura*, t. 6, Polska etykieta językowa. Wrocław 1992, s. 115-120.

Dubisz S., 1992, *Język i polityka. Szkice z historii stylu retorycznego*, Warszawa.

Gawęda E., Urban K., Zabierowska K., *O pewnym typie illokucji – toasty*, „Prace Naukowe Uniwersytetu Śląskiego”, „Socjolingwistyka” 4/1982, s. 115-120.

Głowiński M., 1990, *Nowomowa po polsku*, Warszawa.

Goliński J.K., *Oratorska swada i retoryczna skuteczność. Kilka uwag o mowach sejmowych w dawnej Polsce*, [w:] *Skuteczność słowa w działaniach politycznych i społecznych*, red. E. Laskowska, Bydgoszcz 1999, s. 87-95.

Grybosiova A., *Formy ty i pan w kontaktach społecznych*, „Poradnik Językowy” 1990, s. 88-91.

Grybosiova A., *Przyczyny zmian w polskim systemie adresatywnym*, [w:] *Język w mieście. Problemy kultury i poprawności*, red. K. Michalewski, Acta Universitatis Lodzensis. Folia Linguistica 37, s. 57-61.

Korolko M., *Przekonuj i daj się przekonać: dialektyka, retoryka, erystyka z ćwiczeniami* - skrypt, Piotrków Trybunalski 2003.

Koziara S., Spólnik A., *Formy adresatywne w języku współczesnych tekstów homiletycznych*, [w:] *Współczesna polszczyzna mówiona w odmianie opracowanej (oficjalnej)*, red. Z. Kurzowa, W. Śliwiński, Kraków 1994, s. 171-177.

Lichański J.Z., *Retoryka w instytucjach polskiego życia społecznego. Próba oceny stanu i perspektywy badań oraz kształcenia*. w: *Retoryka w Polsce. Teoria i praktyka w ostatnim półwieczu*, red. M. Skwara, Szczecin 2006, s. 141-167.

Nierenberg G., 1994, *Sztuka negocjacji jako metoda osiągnięcia celu*, Warszawa.

Pszczółowski T., 1974, *Umiejętność przekonywania i dyskusji*, Warszawa.

Szewczyk L., *Zrozpaczonym głosić nadzieję. Zdań kilka o homiliach pogrzebowych*, [w:] *Homilie pogrzebowe. Pomoce kaznodziejskie 3. Umacniać słowem*, red. L. Szewczyk, Katowice 2004, s. 7-10.

Taras B., *O niewerbalnych środkach prezentacji retorycznej*, [w:] *Retoryka dziś. Teoria i praktyka*, red. R. Przybylska, W. Przyczyna, Kraków 2001, s. 463.

Zdunkiewicz-Jedynak D., 1996, *Językowe środki perswazji w kazaniu*, Kraków.

Uwagi

Zmodyfikowane przez mgr Renata Kubiak (ostatnia modyfikacja: 29-04-2019 11:30)